

BAZILIKA SEDEMBOLESTNEJ
Panny Márie v Šaštíne

PUTUJTE DOMOV K MATKE

Národná Svätyňa Bazilika Sedembolestnej
Panny Márie, Šaštín - Stráže

JÚN 2016

- 4.6. Púť gréckokatolíkov Bratislavskej eparchie
- 4.6. Fatimská sobota o 16:00
- 12.6. Family Day - Združenie exallievov don Bosca na Slovensku
- 18.6. Púť lekárov a zdravotníckych pracovníkov
- 25.6. Púť motokárov VIII. ročník

JÚL 2016

- 2.7. Fatimská sobota o 16:00
- 20.7. - 24.7. Duchovné cvičenia 1 téma:
„Kult a kultúra milosrdenstva“
(Od kultu Božieho Milosrdenstva ku kultúre milosrdenstva a odpúšťania v každodennom živote)
- 27.7. - 31.7. Duchovné cvičenia 2 téma:
„Kult a kultúra milosrdenstva“
(Od kultu Božieho Milosrdenstva ku kultúre milosrdenstva a odpúšťania v každodennom živote)

AUGUST 2016

- 6. 8. Fatimská sobota o 16:00

SEPTEMBER 2016

- 3. 9. Fatimská sobota / Dožinky /
- 15. 9. Národná púť k Sedembolestnej
- 16. 9. Národná púť seniorov a chorých
- 16. 9. - 17. 9. Cliptime (diecézne stretnutie mládeže) - pešia púť mladých Marianka-Šaštín
- 17. - 18. 9. Cliptime - program pre mladých "Otvorené srdce".

Info na www.cliptime.sk

Kompletný program nájdete na
www.bazilika.sk a www.facebook.com/BazilikaSedembolestnej

Magazín Národnej svätyne v Šaštíne

Veľká noc 2016

Bazilika Sedembolestnej

Bulletín **Bazilika Sedembolestnej** vydáva
Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Šaštín - Stráže,
Kláštorné námestie 1295, 908 41 Šaštín - Stráže
Číslo účtu: 2957403454/0200
Nepredajné! Neprešlo jazykovou úpravou.
Číslo 2/2016, Veľká noc 2016. Kontakt: pute@bazilika.sk

Bazilika Sedembolestnej

PRÍHOVOR

don
Ján
ČVERČKO
SDB

správca
pútnického
miesta

Milí priatelia,

Prežívame Mimoriadny svätý rok Milosrdenstva. Sme veľmi radi, že mnohí ľudia sa rozhodli prísť do Baziliky na svätú spoveď, hľadajú kňaza, ktorí by ich vypočul. Prichádzajú častokrát preto, lebo majú hlad, duchovný hlad. Chcem spolu s vami úprimne ďakovať Sedembolestnej Panne Márii zato, že má pripravené mnohé milosti pre všetkých, ktorí prichádzajú a chcú utíšiť svoj hlad. Pre tých, ktorí sa spovedajú a aj pre tých, ktorí radi trávajú v Bazilike chvíľu v modlitbe.

Pán Ježiš hovorí: „Majte vieru v Boha. Veru, hovorím vám: Keď niekto povie

tomuto vrchu: „Zdvihni sa a hod' sa do mora,“ a vo svojom srdci nezapochybuje, ale uverí, že sa stane, čo povedal, stane sa mu to. Preto vám hovorím: Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať.“ Mk 11, 24. Učme sa pravej modlitbe a úprimnej spovedi. Ďakujeme vám veľmi pekne za vaše modlitby, obety a dary pre Baziliku Sedembolestnej Panny Márie. Každú nedeľu o 10,30 obetujeme svätú omšu za vás, našich drahých dobrodincov.

Ján Čverček

CHCETE PODPORIŤ NÁRODNÚ SVÄTYŇU?

JEDNORAZOVO

1. MODLITBOU

Aby bol každý pútník, ktorý do Šaštína smeruje, zahrnutý milosťami a silou do ďalších dní.

2. DOBROVOLNÍCKOU POMOCOU

Ak chcete ponúknuť svoje sily a čas, budeme Vám vďační. Celá organizácia si vyžaduje mnoho šikovných rúk. V prípade záujmu sa ohláste na pute@bazilika.sk

3. PRÍSPEVKOM

Váš príspevok môžete zaslať na naše číslo účtu:

IBAN -SK380200000002957403454 (EUR)

alebo nám napíšte a pošleme Vám šeky.

PRAVIDELNE

1. MODLITBOU

Pravidelná modlitba je tiež veľmi dôležitá

2. DOBROVOLNÍCKOU POMOCOU

Ponúkajte svoju pomoc počas celého roka

3. PRIHLÁSTE SA MEDZI PRIATEĽOV NÁRODNEJ SVÄTYNE

Ak sa chcete pravidelne zaviazat' podporovat' nás mesačne **3 alebo 5 €**, veľmi tým pomôžete rozvoju pútnického miesta.

ZAREGISTROVAŤ sa môžete:
Telefonicke: 0903 160 904
(Prac. dni 9.00 - 12.00)

Cez internetový formulár:
bazilika.sk/podportenas/priatelja

VÝHODY PRIATEĽOV NÁRODNEJ SVÄTYNE:

- bulletin Národnej Svätyne domov do schránky
- informácie a novinky na e-mail
- vždy v nedeľu o 10:30 svätá omša obetovaná za dobrodincov

Ďakujeme Vám!

ných krčmových či internetových diskusií, či prácou rôznych trollův rozduchavajúcich nenávisť a neľudskosť aj zoči-voči najdrásajúcejším ľudským tragédiám. Onen „šialene vtipný“ internetový inzerent z Kysúc, ktorý ponúkal 25 € za každého zastreleného migranta, je len špičkou ľadovca a sám bol prekvapený, koľko vážnych uchádzačov z radov tohto holubičieho národa na jeho ponuku zareagovalo so záujmom.

Nedovoľme, aby sa bezcitnosť skrývala za falošné vlastenectvo, za falošné pseudokresťanské nálepky, či za strach, že už zajtra ráno bude dedinský i mestský rozhlas hlásiť „Jajže Bože strach veľký, padli Turci na Poniky; padli, padli o polnoci: Jajže, Bože, niet pomoci. Ľudia boží, utekajte, zajať Turkom sa nedajte...“ Chránme si svoju identitu, národnú, politickú, kultúrnu, duchovnú, náboženskú ... robme tak jasne, odvážne, cielavedome a hrdó - ale nikdy nie za cenu straty najdôležitejšej identity. Identity ľudskosti a solidarity.

- Panna Mária, vyzývame ťa ako Pomocnicu kresťanov, i Útočisko hriešnikov nedovoľ, aby sme na konci našich dní počuli z úst Tvojho Syna (Lk 25, 41-46) „Odíďte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som pcestný, a nepriťili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.“ ...: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“

- Ďakujeme ti za všetkých tých, ktorí osobným príkladom, obetou, pomocou sú ochotní nezaprieť človeka v sebe. Ďakujeme ti za pápeža Františka, ktorý neúnavne búši do svedomia Európy i svedomia Cirkvi na všetkých jej úrovniach, ďakujeme ti za jasný postoj našich biskupov, kňazov, za tisíce dobrovoľníkov, ochotných pracovať v teréne, za charitu i všetky ostatné dobrovoľnícke i profesionálne organizácie, za ochotných veriach i neveriach, za stovky, ba tisíce rodín pripravených otvoriť svoj domov

núdnym, za všetkých tých, ktorí pochopili slová Tvojho Syna: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.

Nemusíme sa pritom báť, že stratíme niečo zo svojho bohatstva. Francúzsky spisovateľ a básnik Paul Claudel povedal, že je niečo ešte smutnejšieho ako strata bohatstva: strata nádeje. To je pre nás najväčšie nebezpečenstvo a naša najväčšia bolesť.

Strata nádeje.

Ako obdivuhodne presne tým básnik zadefinoval situáciu, ktorá ťaží mnohých obyvateľov Slovenska. Strata nádeje na zmenu k lepšiemu, na zmenu osobných ťaživých situácií, na zmenu v ľudských vzťahoch, na zmenu nás samých.

Nedostatok nádeje vedie k rezignácii, k životnému smútku, k depresii. Iste, máme celé školy psychológov, ktorí nás môžu skúmať i liečiť - ale to nestačí. Len psychologické poradne túto krízu nevyriešia. Vie o tom niečo napríklad otec Marián, farár v Žakovciach, keď zachraňujúc tých, ktorým už tento náš svet nedával nijakú nádej, nad ktorými už všetci symbolicky zlomili palicu, vytrvalo opakuje: „Každému treba dať nádej, lebo: Kde sa končí nádej, začína peklo.“

- Panna Mária, dnes nás tu svojim osobným príkladom učíš, že každý kto je zjednotený s Kristom, je vo svojej najhlbšej podstate človekom nádeje. Veď nádej je vždy spätá s budúcnosťou, je očakávaním "budúcich dohier". Nádej ako "kresťanská" čnosť, je spojená s očakávaním večných dohier, ktoré Boh prisľúbil ľuďom v Ježišovi Kristovi. Táto nádej, ako kresťanská a ľudská čnosť, je zároveň očakávaním dohier, ktoré človek vytvára, keď využíva talenty, ktorými ho obdarovala Prozreteľnosť. Panna Mária, ty si naša Brána do neba, a Hviezda ranná. Matka Sedembolestná, predstavujúc sedem našich dnešných bolestí, prosíme ťa: Oživ v našich srdciach kresťanskú nádej. Učiň, by sme boli naozaj vždy pripravení obhájiť sa pred každým, kto nás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je v nás (porov. 1Pt 3,15).

(zdroj TKKBS)

Prinášame Vám zakončenie homílie o. arcibiskupa Cyrila Vasiľa, ktorá odznela na Národnej púti k Sedembolestnej Panne Márii 2015

Ďalšia bolesť je trochu nová, ale o to akútnejšia – je to bolesť straty žičlivosti a štedrosti, zo straty solidarity.

Pri pohľade na stav našej spoločnosti v posledných mesiacoch s prekvapením pozorujeme ako ľahko a rýchlo dokážeme potlačiť v našich srdciach súcit, štedrosť, solidaritu. Stačí sa pozrieť na to, ako príval bezcitného strachu za pár týždňov zmenil všeobecný ľudský cit v národe, ktorý sa vždy považoval za pohostinný. Samo Chalupka o našom národe hovoril:

Zvyk náš je nie napadať cudzie vlasti zbojom: Slovän na svojom seje, i žne len na svojom, cudzie nežiada. Ale keď na naše dvere zaklope ruká cudzia v úprimnej dôvere: kto je, ten je; či je on zblízka, či zďaleka: Vo dne, v noci na stole dar boží ho čaká.

Nuž, Chalupka patrila naozaj k romantickým básnikom. Za pár mesiacov sme naše srdcia zatvrdili obavou, ktorá vidí v každom kto klope na naše dvere, v každom utečencovi, bez rozdielu, len potenciálneho teroristu alebo špekulanta, zabúdajúc na to, že aj od nás sme periodicky migrovali, kvôli chudobe i politickému útlaku a že aj dnes desaťtisíce našich rodákov si tiež hľadajú obživu a lepší život v zahraničí. Slováci žijúci v zahraničí oprávnene považujú za hrubú nespravodlivosť, ak by ich niekto automaticky hádzal do jedného koša s kriminálnymi živlami, hoci, ako vieme, aj takými naša vlasť občas obohacuje európsky kultúrny priestor.

Žijem už desaťročia v cudzine, doma som bol odsúdený ako emigrant a vonku som sa tiež netešil z toho, ako som mnou niekedy jednala cudzinecká polícia, napríklad keď som bol po 17 rokoch bezproblémového pobytu predvolaný na identifikačné odovzdávanie odtlačkov prstov. Tiež ma ako Slovana dosť bolelo a bolí, keď som sa stretával s tým, že pre Taliana je slovo Slovan niekedy používané ako synonym na označenie osobitnej skupiny prisťahovalcov, bandy Slovanov, väčšinou z Balká-

nu, či z inej časti bývalého východného bloku, ktorá sa vyznačuje neprispôsobivým štýlom života so zvýšenou mierou kriminality, drobnými krádežami, či otravným pouličným žobraním ktoré je spojené s okrádaním turistov.

Samozrejme, nehodno zľahčovať, ani romanticky zjednodušovať. Poriadok, dodržiavanie zákona a prijatých pravidiel, rozumné zváženie ekonomických i kultúrnych kritérií, skutočnej potreby, vlastných možností ako aj reálnej pravdepodobnosti a nevyhnutnosti kultúrnej, spoločenskej i duchovnej integrácie migrantov – to všetko je potrebné všestranne brať do úvahy pri hľadaní odpovede na komplikovaný problém explózie migračnej vlny, ktorá začína podmykať základy spoločného európskeho domu, i jeho identity.

To je ťažkou a zodpovednou úlohou politikov, odborníkov na bezpečnosť, ekonómov, sociálnych pracovníkov. Ich prácou, ich povinnosťou je hľadať optimálne riešenie, v prvom rade konkrétnou snahou pri odstraňovaní hlavných dôvodov migrantských explózií, ako najlepšiemu spôsobu predchádzania chaotickej migrácie, ďalej účinnou a solidárnou medzinárodnou pomocou už v domovských krajinách, a vytvorením a rešpektovaním spravodlivého mechanizmu posudzovania žiadostí, bez toho aby sa celý proces ocitol v rukách prevádzackých mafii, alebo stal nástrojom politického vydierania. Áno, je oprávnené, ba nevyhnutné brať do úvahy toto všetko a ešte mnoho iných aspektov, ktoré tu nie je možné ani všetky vymenovať a už vôbec nie tak jednoducho vyriešiť.

To čo nás ale duchovne trápi a znepokojuje nie je ani tak technický mechanizmus riešenia problému migrantov, ale vnútorná dispozícia ducha, ktorým k nemu pristupujeme. Bolesť si totiž uvedomujeme, že sa niekedy príliš ľahko necháme celkom zviest' a ohlúpiť úrovňou a argumentáciou nenávisť-

Púť mužov

Foto: Ludmila Machová

9. apríla sa v Bazilike Sedembolestnej konala tradičná Púť mužov. Zúčastnilo sa jej viac ako sto chlapov. Aj vďaka prednáške o. Romana Zelenaya rozoberali predovšetkým tému otcovstva. Následnou diskusiou a tematicky zvoleným filmom sa venovali aktuálnym výzvam, ktoré otcovstvo prináša veriacim mužom. Hlavným celebrantom a kazateľom na sv. omši bol pomocný biskup českobudějovický, Mons. Pavel Posád.

Púť mamičiek v požehnanom stave

8. mája putovali k Sedembolestnej Panne Márii nádejní budúci pútnici so svojimi mamičkami – čakateľkami. Na pútnickej svätej omši sa don Marián Valábek SDB v príhovore venoval zaobchádzaniu s deťmi v prostredí súčasnej

spoločnosti. Prednáškou sa potom mamičkám prihovorila MUDr. Renáta Mikušová, ktorá aj s využitím medicínskych faktov zvýraznila rozmer daru v podobe čakaného dieťaťa.

Ilustračné foto

30. apríla hostil Šaštín už desiaty ročník Púte miništrantov. Popri počasí priala akcii i hojná účasť, keď sa na nej zúčastnilo vyše 400 osôb, z toho viac ako 330 miništrantov. Autami, vlakmi i autobusmi do Šaštína pricestovali rozlične veľké skupiny z Bratislavskej, Trnavskej, Nitrianskej, Banskobystrickej i Žilinskej diecézy. Chlapci doputovali zvedaví a lační po zážitkoch. Podľa odozvy bol ich hlad nasýtený výborným programom. Po registrácii bol pre chlapcov pripravený pódiový zábavný kvíz a predstavenie katechéz a workshopov. Starší miništranti svoju ďalšiu aktivitu podľa svojho výberu spojili s jednou zo štyroch zaujímavých osobností (kňazi pracujúci vo väzení, s bezdomovcami a pod.). Mnohí chlapci využili tiež mož-

nosť spovede. O jedenástej sa už prezlečení miništranti zúčastnili svätej omše celebrovanej Mons. Galisom, ktorý spravuje žilinskú diecézu. Samotný úvodný sprievod prezlečených miništrantov trval 22 minút a chlapci v bielom zaplnili v lavičkách viac ako polovicu národnej svätyne. Nasledovala skupinová fotografia a obed s otcom biskupom v štýle záhradnej grilovačky. Popoludnie odštartovalo dobrovoľnícke divadlo vedené saleziánskymi exallievami, ktoré v krátkosti priblížilo tri stretnutia sv. Jána Bosca s výnimočnými chlapcami, tiež miništrantmi. Po divadle čakal chlapcov pestrý športovo-súťažný program a na záver príjemné prekvapenie v podobe zmrzliny.

Mám 32 rokov a pochádzam z veriacej rodiny. Kresťanská výchova, sv. prijímanie, pravidelná spoveď, 9-týždňové cykly prvých piatkov. Farské spoločenstvo ma vnímalo ako kandidáta za kňaza. Zo slova „chcem“ sa však postupne stalo slovo „musím“. Som obyčajný mladý chalan, motorkár, vnútorná sila sa zmenila na rebéliu. Po maturite prišli pokusy o prácu, tá sa napokon naskytla v zahraničí. Ďaleko od domova i od viery som spoznával život na ubytovniach, alkoholové víkendy a bujaré zábavy. Ani som sa nespýtal na kostol, na omše či sviatosti. Boha som v tom čase „nepotreboval“. Aj tu si ma však našiel. Cestou do práce viedla okolo katedrály svätého Bartolomeja v Plzni. Dostavili sa vnútorné otázky a pocit nespokojnosti s vlastným stavom. Predsaval som si podľa vzoru mánotratného syna vrátiť sa k Cirkvi a k úcte Božského Srdca. Pridali sa problémy s pracovnou agentúrou, vrátil som sa teda domov. Po spovedi sa zo mňa postupom času znova stal praktizujúci zástanca viery. Môj život je dosť rozmanitý, občas som rozlietaný na všetky strany. No Božské Srdce si ma vždy nájde a pritiahne k Sebe. Hlavne cez prvopiatkové pobožnosti a deviatnik k Božskému Srdcu, ktorý praktizujem doteraz. Sloboda a nespútanosť sa stali synonymom môjho života a môj životný štýl sa sformoval v súlade s vrodenu vášňou k motorkám. A život motorkára nemusí zákonite znamenať konflikt s vierou, o čom som sa spolu s ďalšími účastníkmi presvedčil i na šaštínskej púti motorkárov. Prišiel som k Bohu a Sedembolestnej s veľkou vďakou a obrovskou vôľou žiť ďalej. Ale bez motorky – ako invalidný dôchodca. Prečo?

Na cestnej motorke som krotil svoje vášne

a jazdil som zodpovedne, až prišiel pred dvoma rokmi nešťastný deň a všetko sa zmenilo. Vodič osobného auta ma pri otáčaní sa na ceste prehliadol. Prišiel náraz, pád, ticho, tma. Ocitol som sa na ÁRE v Čadci odkiaľ ma vo vážnom stave letecky previezli do Martina. Aj napriek ťažkej situácii, dolámaným rebrám, devastačným poraniam pľúc a následnej infekcii sa však stalo sa niečo úžasné. Boh ma vyviedol z okov smrti, tak ako to je uvedené v prisľúbeniach Božského Srdca. Táto nehoda sa stala týždeň pred prvým piatkom a ja som nebol v stave posväcujúcej milosti. Na žiadosť mojich rodičov bola hneď odslúžená i sv. omša s prosbou o uzdravenie. Zhruba po týždni od nehody som sa prebudil z umelého spánku. Prostredníctvom nemocničnej duchovnej služby Boh opäť zasiahol do môjho života. Kňaz ma podľa možnosti zaopatril spoveďou, Eucharistiou a pomazaním chorých. Po 16 dňoch od nehody som sa učil chodiť a mohol som dýchať bez prístrojov a prijímať pevnú stravu. Po 24 dňoch som domov odišiel po vlastných, i keď so zlomenými rebrami. Hovorí sa: "Koho Pán Boh miluje, tomu svoje utrpenie daruje." Taktiež sa hovorí: "Pán Boh dopustí, ale neopustí."

Kontaktoval ma potom vinník nehody. Bol to starší pán s neľahkým osudom. So spomienkou na sv. Jána Pavla II. som mu odpustil. V rámci trestného konania sme sa navyše dobre rozišli pred mediátorom. Život je plný prekvapení. Príjemných i menej príjemných. Každý si píše svoj životný príbeh. Nevieť prečo som vám ja ten svoj opísal až teraz. Zrejme vo mne rezonovala výzva kňaza z tej motorkárskej púte – aby sme svedčili.

svedectvo: Jozef Bebčák, Turzovka.